

Nebyla dlouhá, nebyla nějak akční, ale byla skvělá.

Páč byla plná zážitků. Jednak těch dobrodružnejch, kdy po nás stříleli ☐ A to dokonce ne jednou! Pozorte. Páč jsme se jedno odpůldne vypravili fšící čtyři do lesa. S batohem velikým a kárkou. Ponivadž v úvoze pod kostelíčkem leží spooousta polínek a polen. Polínka zase přesně míra jen to frknout do kamen a máte to zadáčo, bez řezání a polen velkých bukových, co pěkně dlouho hoří. Ty teda bude muset nakrájet Brntik, na to my s Boženkou nejspíš stačit nebudeme. A že jinak holka je fakt snaživá a umí ukrojit i větší kusy.

No takže jsme zapluli do úvozu a ledva jsme sebrali pár polínek, tak rána jak z děla - někde poblíž. Helejte, to sem se zase vyděsila, ale. Čokle jsem okamžitě svolala k sobě a tak místo venčení měli prt a sezení ☐ . Nějakej zelenej panáček kdesi poblíž na posedu se dal do střelby a nevím teda po čem to sakra páčil, páč kdyby to byl jeden kus, tak rána, dvě, ale ne takovádle palba. Brtnik se mi smál, že zase jančím, když jsem krytá úvozem, ale .....co až z toho úvozu vylezeme ven, až půjdeme zpátky? Ešivá je to trotl nějakej, tak nás může picnout v domnění, že jsme srna, nebo kanec!! ☐ No to zase bylo teda, to byl zážitek! A navíc hned druhej den po tom prvním.

Ale pak už to byly samý pozitiva. A to největčejší, to vobstaral Brtnik. Navrhnul totiž, že bychom si mohli dát koupel. ☐ ☐ ☐ V našich polních podmínkách? Dyk tam umrzneme?? ☐ To bylo první, co mě napadlo, ale neříkala jsem nic a rozhodla se dělat statečnou ženu otužilcovu, která vydrží šécko. Jako jasně, umrznutí nehrozí, ale večer je tam docela velký chladno v tý kópelce. Na vysprchování cajk, ale když si mežete třeba dlouhý háro, tak prostě vám už v tý vaně chladno je, jak jste mokrá. A taky to hnedle vystydne ta napuštěná voda..... Fšak jsme zkoušeli pustit tam ten olejovej radiátůrek a nestalo se téměř nic. Páč žádná z místností zatím nemá dveře, takže je to jeden prostor vymezený zdmi, ale teplo se tam fakt neudrží. No to bude koupačka teda.... leč jak říkám, ani jsem nepípla a byla za statečnou.

Ha, a to sem teda večír koukala!! Resp. nestačila jsem koukat. Ledva se vrátil z New Bubu, kam dojel pro Prosecco, zmizel v přístavbě a já si myslela, že tam něco stavebně kutí. No kutil, kutil a v podstatě .....i trošku stavebně, protože .... hele von fakt připravil lázeň!! Žádnej pobyt v chladný jeskyni, ale normoš wellnes v páře! Páč - hele to miluju, jak von šécko dycky vymyslí - vyštrachal starou deku, tu přimontoval na vstup do kópelky a zapnul volejáka. Ten se do toho napřel a když jsem pak byla do kópelky, kde byly rozžnutý svíčky,

přivedena, malém mi vypadly bulvy a hlavně sem se vorosila. Jaký tam bylo vjédro!!!! Tý bláho. Voda se pěkně napouštěla a tak sem se mohla těšit. Udělal se nám tam jen malinkatej zádrhelík, páč koště, který drželo sprchu už to přestalo bavit, trošánek se nám položilo a sprcha tím pádem chvíli pracovala vně vany ☹ . Jo, zkrátka máme momentálně nějakej problém s vyplavováním místností ☹ . Ale co, to bylo jeeednooooo.

Helejte bylo to něco neuvěřitelně báječnýho!! V tom provizoriu, v tom staveništi jste si prostě dali regulérní koupel ve vyhřátý kópelce, se svíčkama, proseccem - prostě KOMPLET LŮŮŮCKŮŮŮS, ALE KOMPLET. Já to nasávala jak feťák. To byl prostě zážitek, fakt nekecám. Z vany jsme lezli asi po tři sta hodinách s prstama scvrklejma na stařečka ☹ . Člověk jak to má jindy dostupný, tak si to sice taky užije, ale tohle bylo něco naprosto výjimečného a já si to eště furt užívám, i když jsem jsem dávno z té vany venku. To je krása toho, když se něco stane vzácností.

O další zážitek jsem se postarala sama a to hned dvakrát. Když bylo nutno zajet do Rakovníka do Vijóly, vyměnit tam jističe. Řídíme se teď heslem, že musím řídit furt a tak jsem teda řídila. Od určitýho bodu, kousek od chalupy, už to bylo o tom, že tam to teda neznám - nebo znám, ale jako spolujezdec. A navíc do města jsem musela, že jo. A navíc! Navíc jsme eště přijeli z úplně jinýho směru, než jezdíme obvykle, takže ani sám velkej ředitel všech aut Brtník nevěděl, kudy se tam dostaneme. Máme oba trochu rozdílný představy o navigaci, ale sem výborná, nepoprali jsme se a taky jsem tam dojela bez úhony.

Stejně bez úhony jsem potom dojela zpátky se zastávkou v New Bubu, kam jsme zajeli, abychom koupily květenu jako poděkování paním optičkám, kterýžto se nám - hlavně tedy mně - v pátek před zavíračkou věnovaly tak, že tam zkejsly i po zavíračce. Ovšem nikoliv mojí vinou. Jde to za Brtníkem, kterej tvrdil, že se tam jen stavíme a koukneme, třeba nás nějaký brejle přímo voslověj. Chtěla jsem ho totiž s sebou jako poradce, jaký brejle vybrat. Ale chtěla jsem je vybírat až v pondělí, kdy na to bude dost času a nebudeme zdržovat před odchodem domů. Ne tak von, s heslem jenom nakoukneme. ☹ . Bylo jasné, že to nemůže skončit s tím, že jen nakoukneme. Aspoň mně teda jo. Ubili byste ho taky, kdyby to šlo, ale vono to nešlo, na to tam bylo moc lidí. No a když jsme odcházeli, omlouval se oběma dámám, pako jedno a slíbil přinést pugét. Takže jsme ho jeli koupit a při té příležitosti koupili pugétek i pro paní sousedku - babičku. Páč jsem zjistila od její vnučky Olinky, že měla velenarozeniny. Koupila jsem ke kytičce ještě jako pozornost i levandulový pytlíček a mýdlo.

Zaskočili jsme s květenou do optiky a paní optičky, který dostaly každá svůj pugétek, měly velkou radost a radovaly se převelice.

Stejně převelice se pak radovala i paní sousekka, kam jsme zašli a udělali jí tím velikou radost. Abychom si měli čím ťuknout, vzala jsem s sebou nealkohlický pití, co chutná jako pravej panák a dali jsme si fšící štamprdličku a povídali si. Bylo to zasejc moc milý a bylo vidět, že jsme paní opravdu udělali radost s nečekanou oslavou. Ale DEVADESÁTKU!!! je třeba oslavit pořádně, ne?

No ale to jsem odbočila od toho druhýho - ředitelskýho - zážitku. V tom jsem totiž jela úúúúplně sama, sama samotinká. Ale byl vlastně první, nejen tím, jak významnej byl pro mě osobně ☐ , ale taky proto, že časově předcházel tomu zájezdu do Rakovníka. Došla nám v pátek kávička. A my máme rádi čerstvě koupenu, abychom si ji mohli doma umlít a taky hodně dobrou. A tu přesně mají v New Bubu v bezobalovém krámku. Docházelo i máslo, takže bylo rozhodnuto. Musím dojet do New Bubu a to zcela sama. Už jsem tam byla, ale .... enem na krajíčku, enem u benziny. Dál to sama neumim přece! Budu sama ve městě! Nevim, kde zaparkovat, jak se dostanu tam, kam potřebuju .... Jooo já vim, New Bubu nejni Paříž a já nemírím pod Vítěznej oblouk, ale jen kousek před náměstí v malým, o víkendu zcela klidným městečku ☐ ☐ . No ale!! Chápete ne? ☐ Zcela určitě.

Srdnatě jsem vzala butylku na máslo, dózu na kávu a hrdinně sedla za volant. Ach bože, kdybych já se jen tak furt nebála, tak bych si to dobrodružo mohla pořádně užít. Jela jsem svědomitě zasejc jak Megí v Simpsónech. Jen ten dudlik mi chyběl ☐ ☐ . A na klaksón jsem taky netroubila. I když jsem teda měla sto chutí, protože .....ne já budu slušná, napíšu jen, protože byčiglisti. Dav byčiglistů, ale evidentně nikdo z nich pravděpodobně nevlastní řidičák. Jinak by ty, bez prominutí, hovada, nemohli z protisměru jen tak mýrnixtýrnix /nebo jako se to píše? ☐ / odbočit prasácky doleva přes silnici na nějakou polní cestu. Asi nevědí, kdo má jak kdy přednost? A že se taky navíc změna směru musí ukazovat? Takže mi to tam pánská půlka dementěbyčiglistickýho zájezdu za zážitkama švenkla, zatímco dámská půlka zabrala celej prostisměr a křičela na zbytek: "Honem, honem, další autoooo!" Proč oni nemusí dodržovat lautr vůbec nic? Jak to, že nemusí mít řidičák? Hlavně, že maj papouškovský hadry a pemprzy v gatích, aby si nevtlačili zadek. Pardon, omlouvám se všem slušnej kolistům, ale byčiglisty nesnáším.

No nic, nenechala jsem si to zkazit a pokračovala posléze plynule dál až ke kruháku, kterej jsem pěkně vykroužila a zamířila do srdce městečka. Od tetkon jsem byla v novejch vodách. Tak jsem musela bejt svědomitější ešče víc, než ta Megí . Ešče, že sem ten dudlik neměla, asi bych ho samým vypětím nejspíš vdechla ☐ . Takhle jsem jen prostě přešla ulici, kde jsem měla odbočit. A.....zajela posléze do takový, z který byl blbý výhled, neb je v zatáčce a vy ani na jednu stranu pořádně nevidíte. Nicméně se mi podařilo posléze pěkně vyjet, dojet do místa, kam jsem chtěla, spořádaně zaparkovat podél chodníku a dojít si koupit parkovací lístek. Připadala jsem si jako úplně velká a důležitá pani. ☐ Zajisté opět chápete ☐ .

Byl to pro mě fakt zážitek, obrvelkej. Koupila jsem kávičku a to máslo a hodila řeč s paní prodavačkou. Říkala jsem jí, jak už jsem si napořizovala čtyři obří sklenice od okurek a měla v plánu je naplnit. Tu jednu hnedle vrchovatě rejží jsem plánovala naplnit. A pak jsem zjistila, že při naší spotřebě rýže bych se tady asi ale nedoplatila. Protože tam mají echtgold a bio rýži, která je za kilo hvězdně někde jinde, než rýže normální. Což chápu, ale jaksi.... jsme prostě velkožrouti rýže. A paní podotkla, že ale nemusíme furt žrát jen rejži, že můžeme zkusit něco jinýho. A má pravdu. A navíc při tom i ušetříme, protože když koupím kroupy, tak ty jsou cenově někde úplně jinde, než milá rýže. A tak jsem se rozhodla to zkusit a k máslu a kávě ještě přihodila nějaký ty kroupy ve skleničce, co mi paní dala. Jsme přece v bezobalovém obchůdku, že jo. Vylezla jsem ven na ulici a připadala jsem si omámeně báječně. Já jsem sama dojela do městečka a nakupuju si tady jak malý dítě, když si hraje na obchod ☐ .

To se musí oslavit. Půjdu se teda projít. Náměstíčko už bylo ztichlý, protože většina krámků měla zavřeno. Panoval tu klídek a tak jsem si to tam obešla. Nakoukla jsem do cukrárny, že bych si dala na oslavu zmrzku, ale měli tam jen takový ty nejedlý zmrzliny, jako šmoulovou a jinak barevný, sladký. To nemusím, tak jsem se vydala dál. Obešla jsem náměstí a nakonec zaplula do sámošky, která jediná byla otevřená. "Koupím si zmrzku tady.", rozhodla jsem se a zamířila k mrazáku. Tam jsem si vylovila borůvkovýho Míšu a pokračovala k pokladně. V cestě mi stál pultík s uzeninama a tak jsem tam zabrzdila, koupila ohaříkům šunkovej točeňák v akci a pro nás vzhlednou tláču, jako domácí. To aby z tý oslavy měl něco taky Brtník, až dorazim. Vyšla jsem ven a bez nadsázky jsem se vznášela. Jáááá sem tak šikovnáááá, já sem sem dojelááá a SAMA!! Ten pocit byl úžasnej. A k tomu ten borůfkovej Míša. Nesla jsem se náměstím tak důležitě, že čtveřici důchodců pod lípou evidentně došla řeč, když jsem je míjela ☐ ☐ . Krásný to bylo, krásný.

Tohle a ta koupel, to byly nej zážitky z mý dovolený na Maltě ☐ ☐